25/04/2020

Λιτάνευση Ιεράς Εικόνας Παναγίας της Βηματάρισσας

/ Αγιορείτικα

Παναγία η Βηματάρισσα ή Κτητόρισσα είναι η «εφέστιος» εικόνα της Ιεράς Μεγίστης Μονής Βατοπαιδίου και είναι τοποθετημένη στο σύνθρονο του Ιερού Βήματος του καθολικού της Μονής. Το Θεομητορικό σέβασμα και ιερό εικόνισμα τιμάται κατ' έτος την Τρίτη της Διακαινησίμου. Μετά το πέρας της Αναστάσιμης Θείας Λειτουργίας γίνεται μεγάλη λιτανεία του Ιερού εικονίσματος της Παναγίας γύρω από την Μονή.

Η ιερά Λιτανεία ξεκινά από το καθολικό της Μονής, με τους πατέρες να προπορεύονται με τα λάβαρα και το ιερό σέβασμα του Σταυρού του Αγίου Κωνσταντίνου, ακολουθούν ο Καθηγούμενος της Μονής Γέρων Εφραίμ και χορός Βατοπαιδινών πατέρων που ψάλλουν, ενώ άλλοι πατέρες φέρουν στα χέρια τους την εφέστιο εικόνα της Παναγίας της Βηματάρισσας.

Μετά από μικρές στάσεις εντός του αύλειου χώρου της Μονής η πομπή κατευθύνεται εκτός της Μονής. Στην πρώτη στάση τελείται η ακολουθία του Αγιασμού. Επόμενη στάση το ησυχαστικό κάθισμα του μακαριστού γέροντος Ιωσήφ του Βατοπαιδινού (†2009). Επόμενος σταθμός ο αρσανάς της Μονής και ο παλιός

μύλος στη συνέχεια. Προτελευταία στάση το κοιμητήριο της Μονής όπου η δέηση αυτή τη φορά ήταν υπέρ αναπαύσεως των κεκοιμημένων. Στην κεντρική πύλης της Μονής, κάτω από τη θαυματουργό εικόνα της Παναγίας της Πυροβολυθείσης, τελείται η τελευταία , εκτός της Μονής, δέηση και ευχαριστία στην Παναγία καθώς αγιάστηκε ο τόπος. Η ιερά πομπή τελειώνει με την τοποθέτηση της Θαυματουργού Ιεράς Εικόνος στο Άγιο Βήμα του Καθολικού της Μονής. Τέλος στο Συνοδικό της Μονής προσφέρεται αγιορείτικο και πασχαλινό κέρασμα.

Κατά την παράδοση, ο Αρκάδιος, γιός του Μεγάλου Θεοδοσίου του αυτοκράτορα, βρισκόμενος σε ναυάγιο, μεταφέρθηκε στην στεριά κάτω από μία βάτο, με θαυματουργική επέμβαση της Θεοτόκου, στην περιοχή όπου αργότερα θα κτιζόταν η Μονή Βατοπαιδίου, και εκεί βρήκε αυτήν την εικόνα της Παναγίας.

Με την εικόνα αυτή σχετίζεται ένα θαύμα που έγινε τον 10ο αιώνα. Όταν Άραβες πειρατές επέδραμαν στην Μονή, ο ιεροδιάκονος Σάββας πρόλαβε και έρριξε την εικόνα της Παναγίας στο πηγάδι του Ιερού Βήματος μαζί με τον σταυρό του Μεγάλου Κωνσταντίνου και μία λαμπάδα αναμμένη που πάντοτε έκαιγε μπροστά στην εικόνα της Παναγίας. Δεν πρόλαβε όμως ο ίδιος να διασωθεί γιατί οι πειρατές τον συνέλαβαν και τον πούλησαν αιχμάλωτο στην Κρήτη. Οταν μετά εβδομήντα χρόνια ελευθερώθηκε η Κρήτη από τους πειρατές, επί Νικηφόρου Φωκά του αυτοκράτορα, ελευθερώθηκε και ο όσιος Σάββας και επέστρεψε υπέργηρος στην Μονή. Εκεί υπέδειξε στον τότε ηγούμενο της Μονής Νικόλαο να ανοίξουν το πηγάδι, όπου – ω του θαύματος! – βρήκαν την εικόνα και τον σταυρό όρθια πάνω στο νερό και την λαμπάδα αναμμένη όπως την είχε ανάψει πριν από εβδομήντα χρόνια! Συνέβηκε δηλαδή διπλό θαύμα• τα ιερά αντικείμενα που είχαν πέσει μέσα στο νερό δεν καταστράφηκαν, από θαύμα και πρόνοια της Παναγίας, και η λαμπάδα έκαιγε εβδομήντα χρόνια χωρίς να εξαντλείται!

Έκτοτε σε ανάμνηση του θαύματος, ψάλλεται Παρακλητικός Κανόνας προς την Υπεραγία Θεοτόκο κάθε Δευτέρα απόγευμα, και κάθε Τρίτη τελείται στο καθολικό Θεία Λειτουργία.